

lysning af Sagen, og dels fordi jeg tror at skylde mig det selv af Hensyn til nogle Modbemærkninger, der ere gjorte over for mig, og som have haft en vis instruerende Karakter. Jeg skal først vende mig til det ærede Medlem for Kristianshavn (Hørdum), der i Forgaars skentede mig en udsjorlig Dmtale. Jeg ser, at han senere over for den offentlige Mening har vundet en kolossal Sejr over for mig. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem skulde gøre sig saa stor af den Sag. Han rettede Beprejelser imod mig fortrinnsvis, fordi jeg havde antydet, at man i Stedet for at lægge Folketallet til Grund for Kredsenes Størrelse maatte burde foretrække at lægge Valgertallet til Grund. Han vilde deri se et Ønske fra min Side om at begrænse Valgretten efter Lovens nuværende Lydende. Deri tager det ærede Medlem meget fejl. Jeg har tidligere forklaret det ærede Medlem, hvorfor jeg tror, at det kunde være hensigtsmæssigt at lægge Valgertallet til Grund i Stedet for Folketallet. Jeg har gjort det ærede Medlem opmærksomt paa, hvad Følgen har været af, at man har gennemført den Grundføtning, at de tættre befolkede Egne skulde være svagere repræsenterede, og de tyndt befolkede stærkere. Konsekvensen deraf er bleven, at vi allerede efter Grundloven af 1849 havde Valgkredse, der vare dobbelt saa store som andre. Jeg mener, at dette store Spillerum er meget uheldigt. Det er fremkommet, fordi man ikke havde et fast Grundlag at gaa efter. Jeg tror, at dette Spillerum ikke vilde blive nær saa stort, dersom man fik faste Regler, hvorefter man kunde bestemme Afstanden mellem de forskellige Kredses Størrelse. Jeg henviste i saa Henseende til Valgertallet, som maatte kunde være det bestemmende. Jeg har ikke, som det ærede Medlem sagde, stillet noget Forslag, men kun gjort en Hensjilling, om dette ikke fortjente nogen Overvejelse sammen med det øvrige, denne Sag vedrørende. Det ærede Medlem sagde, at han troede nok, at Kjøbenhavns Arbejdere vilde foretrække de nu bestaaende Forhold fremfor at modtage det Forslag, som foreligger fra Regeringens Side. Jeg er tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret heri, men jeg har ikke anbefalet hverken det ærede Medlem eller Kjøbenhavns Arbejdere eller nogen som helst, at de skulde aktivisere ved det Forslag, der her foreligger. Jeg har tværtimod gentagne Gange, naar jeg har haft Ordet, udtalt, at jeg ønskede, at man skulde gaa ikke saa lidt videre, navnlig med Hensyn til Kjøbenhavn og Frederiksberg, end slet er i Lovforslaget. Jeg har antydet, at jeg ønsker Kjøbenhavn ikke

12, men mindst 14 maatte 15 Kredse, og jeg henstillede endvidere, om det ikke var rigtigt at give Frederiksberg ikke 3, men 4 Kredse, fordi det vilde stemme med Befolkningsantallet. Det er et saadant Forslag, altsaa noget helt andet end det, Regeringen har forelagt, som jeg henstillede til det ærede Medlem at se paa med ikke alt for stor Brangvillje, fordi jeg frygtede for, at dersom man stiller større Fordringer her fra dette Tings Side, kunde man risikere, at Kjøbenhavns Arbejderbefolkning fik mindre eller slet intet. Dette tror jeg er meget klart. Hver Gang vi i de senere Aar ere gaaede til Folketingsvalg her i Kjøbenhavn, har man fra alle Sider været enig om, at dette burde ikke gentage sig, at man ikke burde gaa til Valg med saadanne Valgkredse, som vi nu have. Det kom frem efter de sidste Valg baade i 1890 og 1892, at det var en Standale at gaa til Valg med saadanne Kredse. Allerede i 1890 havde vi en Kreds, der, som bekendt, havde 9 Gange det grundlovmæssige Antal, en anden, der havde 4 Gange saa stort et Befolkningsantal, og en tredje, der havde 5 Gange saa mange. Det var Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, der i 1890 havde 80,000, Kjøbenhavns 1ste Valgkreds havde 65,000, og endelig Kjøbenhavns 5te Valgkreds, der havde 142,000. Man har efter hvert Valg været enig om, at noget saadant ikke burde gentage sig. Men nu staa vi atter nogenlunde nær ved et nyt Valg, og det Spørgsmaal ligger atter for: Stulle vi gaa til Valg med Kredse, der have 9 Gange saa mange Indbyggere, som foreskrevet er i Grundlovens § 32? Det er over for denne standaløse Tilstand, som jeg har tilladt mig at kalde den, at jeg vil henstille til ærede Medlemmer, der sætte Pris paa at saa dem rettede, om det ikke var bedre at give Køb paa de strenge Regler og saa noget, der er nogenlunde taaleligt og forsvarligt. Det er det eneste, jeg har anbefalet. Jeg har altsaa slet ikke, som det ærede Medlem siger, stillet Kjøbenhavns Arbejdere det Valg, at de enten skulle tage det foreliggende Forslag eller blive ved det bestaaende. Jeg har tværtimod antydet, at man burde gaa noget videre og stille det Valg op: Skulle vi ikke tage en forholdsvis god Tilstand fremfor den nuværende, selv om vi derved risikere, at Grundloven ikke opfyldes efter dens Ordlyd? Det er en Anskuelse, som jeg tror er fuldt forsvarlig ogsaa fra Grundlovens Standpunkt. Det ærede Medlem synes mig, maa jeg tilstaa, at være for tillidsfuld. Det ærede Medlem sagde nemlig, at vi maatte meget hellere beholde det bestaaende, thi det vilde give os hele